

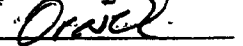
I U 1863/2012-24

UPRAVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRAVNO SODIŠČE RS, LJUBLJANA

4. 12. 2013

Podpis pristojne
sodne osebe:

SODBA

Lj. 18. 12. 2013

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodniki mag. Damjan Gantar kot predsednik ter Agata Zavašnik in mag. Darinka Dekleva Marguč kot člana,

ob sodelovanju pravosodne svetnice Valentine Rustja kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: DRŽAVNI IZPITNI CENTER, Kajuhova ulica 32 u, Ljubljana, ki jo zastopa v.d. direktor Darko Zupanc, zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Vošnjakova 1, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper odločbo tožene stranke št. 090-186/2012/7 z dne 12. 11. 2012,

na seji 4. decembra 2013

RAZSODILO:

Tožba se zavrne.

OBRAZLOŽITEV

1. Tožena stranka je z izpodbijano odločbo pritožbi prosilca () ugodila in izpodbijano odločbo tožeče stranke (organ) št. 090-1/2012-1 z dne 13. 8. 2012 odpravila in odločila: organ mora prosilcu v roku 31 dni od prejema te odločbe posredovati fotokopijo dokumenta: Seznam šol, ki so pod zaporednimi številkami objavljene v Letnem poročilu splošne mature 2011.
2. V obrazložitvi navaja pravne in dejanske razloge za svojo odločitev. Iz obrazložitve med drugim izhaja, da je prosilec na organ naslovil zahtevo za dostop do informacij javnega značaja, v kateri je navedel, da je organ na spletni strani objavil tabelo, koliko dijakov se je na slovenskih srednjih šolah udeležilo mature, pri čemer so namesto imen šol v tabeli zapisane le zaporedne številke. Od organa je zahteval podatek, katera šola je predstavljena s številko 1, katera s številko 2, itd.. Podatek je namreč prosilec potreboval, da bi lažje razumel tabelo. Organ je prosilcu dostop do informacij zavrnil. Zoper odločitev organa je prosilec vložil pritožbo.
3. Tožena stranka je presodila, da je pritožba utemeljena. Ocenjuje, da zahtevan dokument obstaja in izpolnjuje vse zakonske kriterije za informacijo javnega značaja, kot izhaja iz prvega odstavka 4. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ). Meni, da gre v obravnavanem primeru za prosto dostopne informacije javnega značaja, ki ne vsebujejo izjem od prostega dostopa. V odločbi se sklicuje na 18.a člen Zakona o maturi (v nadaljevanju ZMat). Meni, da se navedeni člen nanaša na delovanje samega organa, ne more pa biti razlog, da organ zavrne že sam dostop do podatkov, ki prikazujejo uspešnost dijakov posameznih šol na maturi. Navedeni člen namreč prepoveduje le razvrščanje, ne prepoveduje pa samega dostopa do podatkov. V ničemer ne spreminja dejanskega stanja glede zahtevanih podatkov in tako tudi ne more privedi do zaključka, ki bi v pričujočem primeru narekoval drugačno odločitev od tiste, ki je že bila podana v odločbi Pooblaščenca št. 021-61/2005/7 z dne 28. 6. 2006. Ne more biti tudi govora o izjemi notranjega delovanja organa, saj škode, ki bi za razkritje tovrstnih podatkov nastala, organ ni uspel izkazati v zadostni meri.
4. Tožeča stranka se z odločitvijo organ ne strinja in vlaga tožbo iz vseh tožbenih razlogov po prvem odstavku 27. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1). V obravnavanem primeru gre po mnenju tožeče stranke za očiten primer nepravilne oz. neuporabe materialnega prava, posledično pa tudi nepravilno ugotovljenega dejanskega stanja. Opozarja, da razvrščanje šol na podlagi 18.a člena ZMat ni dovoljeno. Spoštovanje te prepovedi se lahko zagotovi le tako, da se določene informacije, s pomočjo katerih bi bilo takšno razvrščanje mogoče, ne štejejo kot informacije, ki niso dostopne vsakomur, ne glede na to, kakšne namene

ima prosilec s takšnimi informacijami. Bistvo navedene določbe ZMat je v prepovedi razvrščanja javnih šol glede na dosežen uspeh njihovih dijakov na maturi. V kolikor bi tožeča stranka prosilcu morala posredovati zahtevani dokument z imenom šol, bi bilo takoj omogočeno razvrščanje šol, ki ga prej citirana določba ZMat izrecno prepoveduje. Prosilec je zahteval informacijo javnega značaja, ki se nahaja v obliki tabele, ki sicer ne vsebuje podatkov o rezultatih splošne mature, je pa ključ za razumevanje celotne analize kakovosti rezultatov po šolah in s tem določa avtomatično razvrščanje in primerjanje šol po rezultatih splošne mature. S posredovanjem zahtevane informacije bi prosilec ali kdorkoli drug lahko razvrščal javne in zasebne šole, ki izvajajo javno veljavne programe po uspehu pri splošni maturi. Tožena stranka je tudi nepravilno ocenila, da razkritje imena šol pod zaporednimi številkami v zahtevani razpredelnici ne bo ogrozilo temeljnih načel in ciljev splošne mature in celotnega srednjega šolstva. Tožena stranka nepravilno sklepa, da ne more biti škodljivih posledic, ker je informacija, ki je predmet spora, le naziv šol v tabeli, ki ne vsebuje podatkov o rezultatih splošne mature. To v obravnavanem primeru ni pomembno. Z objavo šol samo pod zaporednimi številkami je že zakonodajalec poskrbel, da se javne in tudi nekatere zasebne šole, ki izvajajo javno veljavne programe, ne razvrščajo po uspehu na maturi. Vsakdo bi lahko na podlagi zahteve za dostop do informacij javnega značaja dobil ključ za dostop do vseh podatkov o šolah, kar ni bil namen zakonodajalca, saj bi lahko v tem primeru že sam določil, da se analiza objavlja po šolah in da je razvrščanje dovoljeno. Javna objava bi imela za šolski sistem izrazito negativne posledice, saj bi pri nekaterih šolah negativno vplivala na vpis prihodnjih dijakov in bi za te šole imela zelo konkretne finančne in materialne posledice. Podatki, objavljeni v analizi kakovosti splošne mature po šolah, so pridobljeni na podlagi enotne metodologije in so zato po šolah primerljivi in iz njega bi lahko laično izluščili dobre in slabe šole. Tožeča stranka meni, da je bil namen zakonodajalca jasen, da primerjanje šol med seboj zgolj glede na dosežen uspeh dijakov na splošni maturi za razvoj javnega šolstva ni dobro. Zato meni, da je podana izjema od pravice do dostopa javnega značaja, kot jo opredeljuje 11. točka prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Predlaga, naj sodišče tožbi ugodi in izpodbijano odločbo spremeni tako, da pritožbo prosilca kot neutemeljeno zavrne, podrejeno pa, da izpodbijano odločbo razveljavi in jo vrne v ponovno odločanje toženi stranki. Zahteva tudi povrnitev stroškov z zamudnimi obrestmi.

5. Tožeča stranka je predlagala tudi izdajo začasne odredbe, s katero naj sodišče do pravnomočne odločitve zadrži izvršitev izpodbijane odločbe.
6. Sodišče je o zahtevi za izdajo začasne odredbe odločilo in jo s sklepom opr. št. I U 1863/2012 z dne 19. 12. 2012 zavrnilo. Sklep je postal pravnomočen dne 3. 1. 2013.

7. Tožena stranka v odgovoru na tožbo v celoti prereka tožbene navedbe, povzema argumente za svojo odločitev in predlaga, naj sodišče tožbo zavrne.
8. Stranka z interesom pritrjuje odločitvi tožene stranke in predlaga, naj sodišče tožbo zavrne.
9. Tožba ni utemeljena.
10. Po presoji sodišča je odločitev tožene stranke pravilna in na zakonu utemeljena. Tožena stranka je svojo odločitev obširno, natančno in s pravilnimi pravnimi argumenti utemeljila, zato sodišče ne povzema razlogov za njeno obrazložitev in se nanje sklicuje (drugi odstavek 71. člena ZUS-1).
11. Med strankama ni sporno, da je treba za presojo zakonitosti izpodbijanega akta preveriti pravilnost uporabe 11. točke 1. odstavka 6. člena ZDIJZ. Med strankama tudi ni sporno, da je za obstoj izjeme po 11. točki 1. odstavka 6. člena, brez upoštevanja določila 2. odstavka 6. člena ZDIJZ, potrebno, da sta izpolnjena dva pogoja kumulativno, in sicer, da je zahtevani podatek sestavljen v zvezi z notranjim delovanjem oziroma dejavnostjo organa in da bi njegovo razkritje povzročilo motnje pri delovanju oziroma dejavnosti organa. Šele, če bi bila oba pogoja izpolnjena, bi prišel v poštev še test javnega interesa na podlagi 2. odstavka 6. člena ZDIJZ, in če bi ta test pokazal, da je interes za razkritje močnejši od javnega interesa ali interesa drugih oseb za omejitev dostopa, bi bilo možno uporabiti izjemo iz 11. točke 1. odstavka 6. člena ZDIJZ. V obravnavani zadevi je treba šteti, da zahtevane informacije predstavljajo dokument, sestavljen v zvezi z notranjim delovanjem tožeče stranke.
12. Po presoji sodišča tožbeni ugovori niso utemeljeni.
13. Stališče tožeče stranke, da je tožena stranka nepravilno uporabila materialno pravo, in sicer določb 18. a člena ZMat ni utemeljeno. Ta določba res vsebuje prepoved, da razvrščanje šol na podlagi navedene zakonske podlage ni dovoljeno. Vendar je tožena stranka pravilno presodila, da je dostop do zahtevani podatkov (katera šola je predstavljena pod posamezno številko) dostop do informacije javnega značaja, ki ne vsebuje izjem od prostega dostopa. V obravnavani zadevi namreč ne gre za razvrščanje šol, na podlagi katerega bi bilo mogoče ugotoviti rezultate mature ali druge kazalce kakovosti posamezne šole. Iz upravnega spisa izhaja, da sporna preglednica vsebuje le število udeleženih, prijavljenih, odjavljenih in neudeleženih kandidatih, opredeljenih z zaporedno številko. Posredovanje podatka, katera šola je umeščena pod posamezno številko pa ne

omogoča razvrščanja šol, kar bi bilo v nasprotju z določbo 18. a člena ZMat. Tožeča stranka tudi ni v zadostni meri izkazala, da bi ji z razkritjem spornih podatkov nastala škoda. Prav tako ne, da bi razkritje tega podatka povzročilo motnje pri delovanju tožeče stranke.

14. Ker je sodišče presodilo, da je izpodbijana odločba pravilna in na zakonu utemeljena, je tožbo na podlagi prvega odstavka 63. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1) kot neutemeljeno zavrnilo.

PRAVNI POUK

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 4. december 2013

Predsednik senata:
mag. Damjan Gantar, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirkom.
Podpis pristojne sodne osebe: